

«Ρουβίκωνας: Περί “ατιμωρησίας”, “ανοχής” και άλλων καινών δαιμονίων

Το τελευταίο διάστημα έχει φουντώσει η παραφιλολογία περί δήθεν “ανοχής” και “ευνοϊκής μεταχείρισης” απέναντι στο Ρουβίκωνα. Αυτή είναι μία ρητορική που υπήρχε ανέκαθεν και η πάγια τακτική μας είναι να μην απαντάμε προσπαθώντας να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε ελέφαντες. Τώρα τελευταία όμως το κακό παράγινε. Μετά τα μικροπολιτικά παιχνίδια στη Βουλή, διάφορα κατευθυνόμενα ρεπορτάζ σε διαπλεκόμενα ΜΜΕ και μπόλικες συζητήσεις μεταξύ τηλεμαϊντανών στα παράθυρα των κεντρικών δελτίων ειδήσεων, είδαμε τον αντιπρόεδρο της ΠΟΑΣΥ να δηλώνει ανερυθρίαστα ότι “δεν έχουμε δεχτεί σαν Αστυνομία καμία εντολή ούτε οι ειδικές υπηρεσίες της Αστυνομίας αλλά ούτε και οι απλές υπηρεσίες της Αστυνομίας να προβούμε σε καμία αναζήτηση, σε καμία σύλληψη, δεν έχει καταλογιστεί καμία ευθύνη και δεν έχουν ένα ποινικό παρελθόν ή ποινικό προφίλ κανένας από αυτούς”.

Θέλοντας λοιπόν να σταματήσει αυτός ο βιασμός της πραγματικότητας, θεωρούμε ότι ήρθε η ώρα να βάλουμε κάποια πράγματα στη θέση τους. Ο Ρουβίκωνας τα τελευταία τέσσερα περίπου χρόνια που υπάρχει και δραστηριοποιείται έχει κάνει πάνω από 100 δράσεις και παρεμβάσεις κάθε είδους. Κάθε φορά, κυριολεκτικά σε κάθε μία από αυτές τις περιπτώσεις ελλοχεύει ο κίνδυνος της σύλληψης ή της προσαγωγής που μπορεί να μετατραπεί σε σύλληψη. Κάθε φορά, σχεδιάζουμε την κάθε δράση μας με τέτοιο τρόπο που να ελαχιστοποιείται αυτός ο κίνδυνος.

Αυτό έχει να κάνει είτε με την αποφυγή της σύλληψης (που επιτυγχάνεται με σωστό σχεδιασμό της εκάστοτε δράσης έτσι ώστε να είναι πρακτικά αδύνατο στην αστυνομία να παρέμβει), είτε δίνοντας στην παρέμβαση μας τέτοια μορφή που να είναι πρακτικά αδύνατον να καταλογιστούν ποινικές ευθύνες. Πρακτικά, αυτό το τελευταίο μεταφράζεται σε αποφυγή τέλεσης πράξεων που διώκονται αυτεπάγγελτα. Έτσι, σε ένα σωρό περιπτώσεις όπου προσαχθήκαμε στη ΓΑΔΑ μετά από κάποια μας δράση, αφεθήκαμε ελεύθεροι επειδή πολύ απλά δεν ασκήθηκε δίωξη από τον εκάστοτε φορέα.

Η κατάληψη του Ιταλικού προξενείου το φθινόπωρο του 2015, η κατάληψη της πρεσβείας του Μεξικό το καλοκαίρι του 2016, η παρέμβαση στο Χίλτον κατά τη διάρκεια επίσκεψης της Τρόικας την άνοιξη του 2016, η κατάληψη στο υπουργείο Εργασίας το Γενάρη του 2017, η παρέμβαση στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας το Σεπτέμβρη του 2017, η κατάληψη στα κεντρικά γραφεία της Speedex το Μάρτη του 2017 και ένα σωρό άλλες περιπτώσεις είναι ενδεικτικές.

Οι ιθύνοντες των χώρων όπου πραγματοποιήσαμε τις δράσεις μας για διαφορετικούς λόγους κάθε φορά δεν ζήτησαν τη δίωξη μας, ακόμα και όταν ρωτήθηκαν από την αστυνομία. Αν αυτό σημαίνει ότι κατά κάποιο περίεργο τρόπο μας καλύπτουν οι υπουργοί Εργασίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, μήπως σημαίνει ότι μας καλύπτουν και πρέσβεις και διευθυντές εταιρειών όπως το Χίλτον και η Speedex; Παρόμοια είναι και η περίπτωση του γιατρού στον Ευαγγελισμό. Αλήθεια, αναρωτήθηκε κανείς γιατί δεν κατέθεσε μήνυση εναντίον μας, παρ’όλο που ρωτήθηκε σχετικά από τους άντρες της ασφάλειας που του πήραν κατάθεση;

Μία άλλη κατηγορία “ανοχής” στη δράση του Ρουβίκωνα είναι εκείνες οι περιπτώσεις όπου μετά από δράσεις μας έγιναν συλλήψεις και οδηγηθήκαμε στο δικαστήριο με κατηγορίες που μπορούν να χαρακτηριστούν έως και αστείες. Τέτοιες περιπτώσεις είναι η παρέμβαση που πραγματοποιήσαμε στο πανηγυράκι των “Μένουμε Ευρώπη” το καλοκαίρι του 2015 και η επίσκεψη του Διστόμου στα γραφεία της Χρυσής Αυγής λίγους μήνες νωρίτερα.

Στην πρώτη περίπτωση έγιναν 31 συλλήψεις με τις κατηγορίες της διατάραξης κοινής ειρήνης και της προσβολής εθνικού συμβόλου, ενώ στην περίπτωση του Διστόμου έγιναν 37 συλλήψεις μετά από αφισοκόλληση έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής και περίξ αυτών στην περιοχή του Σταθμού Λαρίσης. Και στις δύο περιπτώσεις οι κατηγορίες έπεσαν στο δικαστήριο, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι στη δεύτερη υπόθεση είχαν επιβληθεί περιοριστικοί όροι με απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και παρουσία στο τμήμα κάθε μήνα για τους 37 συλληφθέντες.

Ελαφρώς διαφορετικές είναι οι υποθέσεις για την επίθεση στα γραφεία του ΤΑΙΠΕΔ το Σεπτέμβρη του 2015, για την οποία συνελήφθησαν 4 μέλη μας, και της επίθεσης με βομβιές στην Πρεσβεία της Τουρκίας το καλοκαίρι του 2016, για την οποία συνελήφθη ένα μέλος μας. Εκεί, οι συλλήψεις

έγιναν μέρες ολόκληρες μετά τις δράσεις, με βάση υποτιθέμενες αναγνωρίσεις από βίντεο. Και στις δύο περιπτώσεις οι συλλήψεις έγιναν χωρίς κανένα ουσιαστικό στοιχείο, ενώ ειδικά στη δεύτερη περίπτωση ως αποδεικτικό υλικό παρουσιάστηκε το βίντεο που εμείς οι ίδιοι αναρτήσαμε και στο οποίο δεν αναγνωρίζονται ούτε τα δέντρα. Για του λόγου το αληθές, το βίντεο που παρουσιάστηκε στην αίθουσα του δικαστηρίου ως μοναδικό “πειστήριο” ήταν αυτό <https://www.youtube.com/watch?v=6979AwwUMnI>. Φυσικό κι επόμενο ήταν να αθωωθούμε και στις δύο περιπτώσεις. Στις παραπάνω 4 υποθέσεις αθροιστικά έχουμε 71 συλλήψεις για τις οποίες αθωωθήκαμε.

Επίσης, εκκρεμεί η εκδίκαση 3 υποθέσεων (κατάληψη στα γραφεία των ANEL τον Οκτώβρη του 2015, επίθεση στα γραφεία του Τειρεσία το Δεκέμβρη του 2015, κατάληψη στο στούντιο της ΕΡΤ το Φλεβάρη του 2016) όπου συνολικά έγιναν 46 συλλήψεις, για την εκδίκαση των οποίων έχουν οριστεί ημερομηνίες μέσα στο πρώτο τετράμηνο του 2018.

Εκτός από τις παραπάνω περιπτώσεις “ανοχής”, υπάρχουν και οι περιπτώσεις της “ατιμωρησίας”. Για την παρέμβαση μας στις εσωκομματικές εκλογές της ΝΔ ένα μέλος μας καταδικάστηκε σε 12 μήνες φυλάκιση με αναστολή, μετά την επίθεση στα γραφεία του Πρώτου Θέματος δύο μέλη μας συνελήφθησαν ώρες αργότερα και χιλιόμετρα μακριά από το σημείο και, παρ’όλο που αθωώθηκαν για τις υπόλοιπες κατηγορίες, καταδικάστηκαν σε 6 μήνες εξαγοράσιμη ποινή για απείθεια (δηλαδή επειδή αρνήθηκαν να δώσουν δακτυλικά αποτυπώματα, αρνούμενοι την εμπλοκή τους στην υπόθεση), 10 μέλη μας καταδικάστηκαν αθροιστικά σε 362 μήνες εξαγοράσιμης φυλάκισης (ο ένας 29 μήνες, οι υπόλοιποι 9 σε 37 μήνες έκαστος) και επιπλέον 1.000 ευρώ πρόστιμο έκαστος, για την επίθεση που πραγματοποιήσαμε στα διόδια του Κιάτου ενώ στην περίπτωση της πρόσφατης κατάληψης που πραγματοποιήσαμε στην πρεσβεία της Ισπανίας είχαμε και μια πρωτοτυπία: παρ’όλο που δεν κατατέθηκε μήνυση από την ισπανική πρεσβεία, το δικαστήριο καταδίκασε 18 μέλη μας σε 6 μήνες εξαγοράσιμη φυλάκιση για διατάραξη οικιακής ειρήνης και τους 11 από αυτούς σε επιπλέον ποινή 400 ευρώ έκαστος/η επειδή αρνήθηκαν να δώσουν αποτυπώματα. Συνολικά λοιπόν, σε πρωτόδικο βαθμό, σε 4 υποθέσεις έχουμε 31 συλλήψεις, 482 μήνες εξαγοράσιμη φυλάκιση, 12 μήνες με αναστολή και 14.400 ευρώ πρόστιμο.

Όλα τα παραπάνω γράφονται χωρίς καμία απολύτως διάθεση ηρωοποίησης ή θυματοποίησης εκ μέρους μας. Όπως είπαμε και πιο πάνω, ο μόνος λόγος που μπήκαμε στη διαδικασία να κάνουμε αυτόν τον άχαρο απολογισμό είναι για να απαντήσουμε σε όλη αυτή την χυδαία προπαγάνδα που μας παρουσιάζει ως χαϊδεμένα παιδιά που πράττουν εκ του ασφαλούς.

Ο αγώνας έχει τίμημα και αυτό το γνωρίζουν όλοι όσοι έχουν αγωνιστεί για οτιδήποτε μέχρι τώρα στη ζωή τους, όπως το γνωρίζαμε κι εμείς όταν ξεκινούσαμε αυτό το ταξίδι. Δεν μπορούμε να ξέρουμε πόσο μακριά θα καταφέρουμε να φτάσουμε, ξέρουμε όμως ότι ακόμα αντέχουμε. Τα μηνύματα που παίρνουμε από τον κόσμο, τον απλό κόσμο που είναι εκεί έξω και βλέπει και ξέρει είναι κάτι παραπάνω από ενθαρρυντικά.

Η απλή αποδοχή έχει αρχίσει να μετατρέπεται σε έμπρακτη στήριξη και οι άνθρωποι που μας προσεγγίζουν με σκοπό να συμμετάσχουν στην ομάδα μας ολοένα και αυξάνονται. Ξέρουμε πολύ καλά πως αν σταθούμε απαθείς το μέλλον προδιαγράφεται δυσόιωνο.

Ξέρουμε ότι η άθλια προπαγάνδα που συμβαίνει καθημερινά στις πλάτες μας δε βρίσκει πολλά ευήκοα ώτα, όμως γνωρίζουμε ότι όσο αυξάνεται η στήριξη του κόσμου και η δυναμική της ομάδας μας, τόσο θα αυξάνεται και η ένταση της προπαγάνδας και της καταστολής. Εμείς από την πλευρά μας έχουμε να πούμε το εξής πολύ απλό: όσο αντέχουμε θα συνεχίζουμε. Και αντέχουμε πολύ ακόμα.

Αναρχική συλλογικότητα Ρουβίκωνα».